

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/147/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8811210396
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8811210396.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Šama a sudcov JUDr. Romana Tótha a JUDr. Jozefa Škraba v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, proti žalovanej: Y. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX, zastúpená I. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, Skalica, IČO: 42 264 154, zastúpený JUDr. Jozefom Kempom, advokátom v Chorvátskom Grobe, Nám. Josipa Andriča 1, o zaplatenie 292,31 s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 5C/350/2011-73 zo dňa 29.7.2014 jednomyselne takto

rozhodol:

Mení rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti žalovanej plniť a vo výroku o náhrade trov konania tak, že návrh žalobcu na zaplatenie sumy 243,95 eur s úrokom z omeškania vo výške 0,013 % denne z uvedenej sumy od 31.12.2008 do zaplatenia zamietla.

Nepriznáva žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 243,95 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,013 % denne zo sumy 243,95 eur od 31.12.2008 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Žalovanú zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 11,55 eur pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku, taktiež do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. V dôvodoch rozsudku uviedol, že žalobca sa podaným návrhom domáhal proti žalovanej zaplatenia povinnosti 268,08 eur, úroku z omeškania vo výške 0,013 % denne z uvedenej sumy od 31.12.2008 do zaplatenia, zmluvnej pokuty vo výške 20,91 eur, poplatku za upomienku vo výške 3,32 eur a náhrady trov konania. V návrhu uviedol, že dňa 4.4.2008 uzatvoril so žalovanou úverovú zmluvu č. 3804027296, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 305,02 eur. Žalovaná sa zaviazala uhradiť úver v 8-mich mesačných splátkach po 44,68 eur, teda spolu sa zaviazala zaplatiť sumu 357,44 eur. Nakoľko žalovaná nesplácala úver podľa dohodnutých podmienok, žalobca jej v súlade s úverovými zmluvnými podmienkami uložil pokutu vo výške 20,91 eur, poplatok za upomienku vo výške 3,32 eur. Dňa 30.12.2008 jej zaslal výzvu k splateniu celého dlhu vo výške 292,31 eur. Žalovaná po predčasnej zročnosti úveru neuhradila žalobcovi žiadnu sumu, a preto dlh predstavuje sumu 292,31 eur.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 5C/350/2011-15 zo dňa 6.2.2012, proti ktorému bol podaný odpor a odôvodnený tým, že dlžnú sumu 202,48 eur zaplatila dňa 25.4.2012 (pozn. súdu doložila poštový poukaz s variabilným symbolom 3803140297 - patriaci k inej úverovej zmluve, ktorú uzatvorila so žalobcom dňa 18.3.2008), preto so žalobou nesúhlasí. Ďalej uviedla, že je negramotná, nevie čítať a písať, je na invalidnom dôchodku a bola oklamaná.

Súd podľa § 115a ods. 2 O.s.p. vo veci nenariadil pojednávanie, pretože ide o drobný spor. Poukazujúc na ustanovenie § 115a ods. 2 O.s.p., teda súd takýmto spôsobom konal s tým, že doručil účastníkom konania procesné poučenie vo forme uznesenia, podľa ktorého sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a že všetky dôkazy musia predložiť a označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy predložené a označené neskôr súd neprihliada. Súd vykonal dokazovanie a na základe neho zistil skutkový stav, podľa ktorého žalobca ako spoločnosť a žalovaná ako klient uzavreli dňa 4.4.2008 úverovú zmluvu č. 3804027296, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanej vo výške 9.189,- Sk (305,01 eur) na kúpu tovaru - veža MHC-EC 77, TV STV 21S08 u predajcu Elektro Zolo, spol. s r.o., Veľký Krtíš a žalovaná sa zaviazala tento úver splatiť v 8-mich mesačných splátkach po 1.346,- Sk (44,67 eur) mesačne. Medzi zmluvnými stranami bola dohodnutá ročná úroková sadzba vo výške 36,86%. Žalovaná podpisom úverovej zmluvy potvrdila, že je s týmito podmienkami oboznámená, že sú jej všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, že ich považuje za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaná týmito podmienkami. Podľa Hlavy 1., § 1 a § 2 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len úverové podmienky), tieto sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváraanej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. a fyzickou osobou, ktorej znenie je uvedené na prednej strane tejto listiny. Ďalej súd v odôvodnení rozsudku citoval Hlavu 4. § 2, Hlavu 5. § 1, § 8, Hlavu 6. § 3 písm. a), Hlavu 6. § 6, Hlavu 14. § 3 a § 4, Hlavu 14. § 12 týchto úverových podmienok. Podľa splátkového kalendára k úverovej zmluve výška poskytnutého úveru bola 305,02 eur a žalovaná sa zaviazala úver splácať splátkami vo výške po 44,68 eur mesačne. Splatnosť 1. splátky bola dňa 4.5.2008 a následne boli splátky splatné k 30. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Dňa 30.12.2008 došlo k predčasnému určaniu zročnosti celého úveru. Pokuta za predčasnú splatnosť bola zo strany žalobcu vyčíslená vo výške 1,35 eur a zročná istina k uvedenému dňu bola vo výške 43,33 eur. Žalobca si uplatnil voči žalovanej dňa 17.9.2008 zmluvnú pokutu I. vo výške 9,96 eur, dňa 23.9.2008 zmluvnú pokutu II. vo výške 7,40 eur, dňa 20.10.2008 zmluvnú pokutu II. vo výške 3,55 eur, dňa 4.8.2008 za upomienku I. sumu 3,32 eur. Žalobca zaplatenú sumu vo výške 89,36 eur zaúčtoval na splátky úveru, a to až po splátku č.2. Žalobca písomným podaním zo dňa 30.12.2008 k uvedenému dňu určil zročnosť celého úveru a zároveň vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy 292,31 eur.

Podaním doručeným súdu 21.5.2013 oznámil vstup do konania na strane žalovanej vedľajší účastník OZ slovenských spotrebiteľov AZ, Skalica. Vo vyjadrení zo dňa 24.4.2014 uviedol, že v predmetnom konaní je treba aplikovať ustanovenia o odstúpení žalobcu od zmluvy, a to podľa OZ a nie Obchodného zákonníka. Ďalej poukázal na výšku úrokov zo spotrebiteľských úverov v obchodných bankách, ktorá predstavovala 13,81 %, pričom medzi účastníkmi bola dohodnutá ročná úroková sadzba 36,86 %, čo je v rozpore s dobrými mravmi. Vzniesol námietku premlčania, nakoľko žalobca vymáha svoje právo na zaplatenie uvedenej sumy po uplynutí dvojročnej premlčacej doby, nakoľko prvý raz mohol žalobca vykonať svoje právo v deň nasledujúci po dni, kedy odstúpil od úverovej zmluvy, pričom žalobu podal na súd až 15.11.2011.

Opatrovník žalovanej namietal absolútnu neplatnosť úverovej zmluvy zo dňa 4.4.2008 s poukazom na ust. § 38 ods. 2 OZ. Neplatný je právny úkon osoby konajúcej v duševnej poruche, ktorá ju urobí na tento právny úkon neschopnou. Uviedol, že žalovaná trpí od detského veku duševnou zaostalosťou, v roku 2001 jej bola potvrdená duševná zaostalosť v pásme ťažkej imbecility. Nevie čítať, písať a je poberateľkou invalidného dôchodku pre psychické ochorenie od roku 1994. V ďalšom namietal náležitosti úverovej zmluvy, a to konkrétne RPMN, čím považoval úverovú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. Nárok žalobcu kvalifikoval ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia plnením z neplatného právneho titulu, pričom nárok žalobcu je premlčaný vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, a preto žiadal žalobu zamietnuť.

Žalobca sa nestotožnil s námietkami opatrovníka žalovanej. Zastával názor, že žalovaná v čase uzavretia úverovej zmluvy nekonala v duševnej poruche a uvedomovala si následky svojho konania. Poukázal na skutočnosť, že riadne a včas uhradila prvé dve mesačné splátky. Ďalej poukázal na to, že od zmluvy neodstúpil ako to uviedol vedľajší účastník, ale z dôvodu, že žalovaná sa omeškala s platením 3. a 4. mesačnej splátky dlhšie ako 3 mesiace, v zmysle Hlavy 6 § 3 písm. a) úverových zmluvných podmienok a v súlade s ustanovením § 565 OZ, zaslal žalovanej výzvu a stanovil predčasnú splatnosť poskytnutého

úveru dňa 30.12.2008. Návrh na súd bol podaný pred uplynutím trojročnej premlčacej lehoty. Dlhá suma pozostáva zo šiestich neuhradených splátok po 44,68 eur v sume 268,08 eur.

Súd v ďalších dôvodoch citoval ustanovenie § 25 ods. 1, 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov s tým, že právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11.6.2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ďalej citoval ustanovenie § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, § 3 ods. 1 a ods. 2 tohto zákona, ďalej § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ustanovenie § 52 ods. 1 až 3, ustanovenie § 53 ods. 1 a 3, ustanovenie § 53 ods. 5 a 6, ustanovenie § 54 ods. 1, 2, ustanovenie § 39, ustanovenie § 544 ods. 1 a ods. 2 OZ, ďalej ustanovenie § 497, ustanovenie § 502 ods. 1, ustanovenie § 503 ods. 2, ustanovenie § 504, ustanovenie § 506 Obchodného zákonníka, ďalej ustanovenie § 517 ods. 1 OZ, ďalej ustanovenie § 3 ods. 1, 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Opatrovník žalovanej, ako aj vedľajší účastník vzniesli námietku premlčania, preto bolo povinnosťou súdu sa touto námietkou zaoberať. K uvedenému uviedol, že v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, účinného od 1.5.2014, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Vzhľadom na uvedené je súd povinný z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku. Žalobca od úverovej zmluvy uzavretej so žalovanou neodstúpil, tak ako to tvrdí vedľajší účastník, ale využil svoje právo požadovať od žalovanej splatenie celého úveru z dôvodu neplatenia dohodnutých splátok. Žalobca stanovil predčasnú splatnosť úveru poskytnutého žalovanej a uvedené je zrejme jednak z označenia tohto úkonu žalobcu a jednak z jeho obsahu. Na uplatnený nárok žalobcu sa teda nevzťahuje dvojročná premlčacia doba, ako by to bolo v prípade odstúpenia od úverovej zmluvy, kedy by účastníkom konania vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ale uplatňuje sa tu všeobecná trojročná premlčacia doba. Celý úver sa stal splatný dňa 30.12.2008, a nasledujúcim dňom začala plynúť trojročná všeobecná lehota, ktorá uplynula 31.12.2011. Žaloba zo strany žalobcu bola podaná 15.11.2011, a teda v zmysle vyššie uvedeného, žalobca uplatnil nárok na zaplatenie dlžnej sumy pred uplynutím premlčacej lehoty. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, že na základe tejto poskytol žalovanej finančné prostriedky vo výške 305,02 eur na kúpu vopred určeného tovaru. Žalobca vyplatil uvedené finančné prostriedky za tento tovar a žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver splatiť v 8-mich splátkach vo výške po 44,68 eur mesačne. Žalobca následne z dôvodu neplnenia si zmluvných povinností zo strany žalovanej, a to neuhrádzaním pravidelných mesačných splátok, v zmysle obchodných podmienok určil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 30.12.2008. Dňom nasledujúcim po tomto dni, teda dňom 31.12.2008, žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie celej jeho pohľadávky. Súd z listinných dokladov mal za preukázané, že žalovaná v prospech žalobcu uhradila finančné prostriedky vo výške 89,36 eur a túto sumu žalobca započítal na mesačné splátky úveru, a to až po splátku č. 2. splatnú 30.6.2008 a súčasťou týchto splátok bol aj vyčíslený úrok z úveru. Súd ďalej pri svojom rozhodovaní sa zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý bol za obdobie 8 mesiacov v sume 52,43 eur, čo je 25,78 % ročne. V úverovej zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba vo výške 36,86 %. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou do 1 roka v období apríl 2008 bol úrok 13,91% p.a.. Z toho je zrejme, že úrok dohodnutý medzi účastníkmi v danom prípade, ako aj uplatnený úrok z úveru, bol vyšší ako úrok poskytovaný bankami. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. Vzhľadom na tieto závery súd považoval dohodu o výške úrokov z úveru nad 13,91 % ročne za absolútne neplatnú, nakoľko sa prieči dobrým mravom a súd túto dohodnutú odplatu považoval aj za neprimeranú v zmysle § 53 ods. 6 OZ. Ako primerané súd určil úroky vo výške 13,91 % ročne, čo pri úvere 305,02 eur za obdobie 8-mich mesiacov predstavuje sumu 28,29 eur. Žalovaná teda vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mala žalobcovi uhradiť sumu 333,31 eur pozostávajúcu z istiny úveru vo výške 305,02 eur a úroku z úveru za obdobie 8 mesiacov vo výške 28,29 eur. Žalovaná v prospech žalobcu realizovala úhrady celkovo vo výške 89,36 eur, a po započítaní tejto sumy na dlžnú sumu 333,31 eur je žalovaná povinná žalobcovi uhradiť ešte sumu 243,95 eur. V tejto časti považoval súd nárok žalobcu za dôvodný a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Zvyšok uplatnenej pohľadávky súd považoval

za neopodstatnený. Dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 8 % z každej omeškanej splátky alebo jej časti, s ktorej úhradou je klient v omeškaní dlhšie ako 7 dní spolu so zmluvnou pokutou vo výške 5 % z úveru, z ktorého vrátením je klient v omeškaní v prípade omeškania s úhradou splátky úveru, či jej časti dlhšie ako 6 mesiacov, súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, a preto absolútne neplatnú s poukazom na § 53 ods. 4 OZ. V predmetnej úverovej zmluve bol za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškanie so splátkami) dohodnutý niekoľkonásobný postih - úroky z omeškania, zmluvná pokuta, náhrada škody. Tiež lehota splatnosti zmluvnej pokuty je krátka, takže nepochybne ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa. Pre úplnosť súd poukázal, že nárok žalobcu na zaplatenie jednotlivých zmluvných pokút nemal za preukázaný. Žalobca neosvedčil za porušenie akých povinností a na základe akých zmluvných dojednaní si dané zmluvné pokuty voči žalovanej vyúčtoval, z akej sumy boli vyčíslené, podľa ktorých ustanovení a za aké obdobie. Súd uviedol, že dňom 31.12.2008 sa žalovaná dostala do omeškania s plnením peňažného záväzku a týmto dňom vznikol žalobcovi nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy. Výška úrokov z omeškania ku dňu 31.12.2008 bola 5 % ročne, žalobca si uplatnil nárok na úrok z omeškania vo výške 0,013 % denne z dlžnej sumy, čo ročne predstavuje 4,75 %. Súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania v ním požadovanej výške 0,013 % denne zo sumy 243,95 eur od 31.12.2008 do zaplatenia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.. Pri plnom úspechu by žalobcovi patrila náhrada trov konania pozostávajúca zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 17,50 eur a pri 66% úspechu z tejto sumy mu patrí 11,55 eur ako náhrada trov. Úspech vedľajšieho účastníka sa odvíja od úspechu účastníka, na strane ktorého vystupoval a nakoľko v konaní bol úspešnejší žalobca, súd vyslovil, že vedľajší účastník, ktorý vystupoval na strane žalovanej nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku, a to proti prvému a tretiemu výroku, podala odvolanie žalovaná, zastúpená opatrovníkom, a navrhla v napadnutej časti rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a žalobu zamietnuť a priznať jej náhradu trov konania. Žalovaná dala do pozornosti to, že podľa objektívneho nálezu bolo zistené, že absolvovala prvú triedu osobitnej školy a pre nevzdelanosť bola oslobodená od povinnej školskej dochádzky, je poberateľkou invalidného dôchodku od malička, od októbra 1994. Žalovaná je od detstva sledovaná pre duševnú zaostalosť psychiatrom aj psychológom, nevie čítať ani písať, je nesamostatná a všade potrebuje doprovod. Ako dôkaz bola lekárska správa z 9.10.2006. V danom prípade s poukazom na závery lekárskej správy, žalovaná je mentálne retardovaná, duševne zaostalá v pásme ťažkej imbecility, odkázaná na pomoc a doprovod, pričom stav zdravotného stavu je trvalý a liečbou neovplyvniteľný. V danom prípade je ťažko možno hovoriť o platnom uzatvorení úverovej zmluvy pre absenciu vedomostnej a vôľovej stránky ako základu prejavu vôle. Skutočnosť, že boli zaplatené dve splátky sama o sebe nepotvrzuje náležitosť riadneho prejavu vôle a dostatok vedomostnej vôľovej stránky. Rovnako tak nebolo preukázané, že by ich zaplatila žalovaná. Žalovaná o úvere, ako ani o splátkach nemala žiadne informácie a skôr to navodzuje dojem, že jej duševnú zaostalosť niekto využil. Podľa vyjadrenia žalovanej, žalovaná žiadnu MHC-EC 77, TV STV 21S08 nevlasťní. Rovnako tak nepotvrdila, že by splácala nejaké splátky za poskytnutý úver.

Žalobca, ani vedľajší účastník sa na odvolanie žalovanej nevyjadřili.

Opatrovník žalovanej doložil rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. 9Ps/4/2015-34 zo dňa 18.8.2015, ktorým Y. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XX bola pozbavená spôsobilosti na právne úkony a I. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, bol ustanovený Y. F. za opatrovníka s tým, že je oprávnený a povinný ju zastupovať, spravovať všetky jej bežné záležitosti, v tom aj majetkové, zabezpečovať je všestrannú opateru a starostlivosť, preberať za ňu dôchodok, ako aj iné majetkové a nemajetkové plnenia a nakladať s nimi vždy v jej prospech. V podstatných veciach potrebuje súhlas súdu. Súd upustil od doručenia rozsudku pre Y. F.. Trovy konania znáša štát.

Odvolací súd podľa § 212 ods. 1 O.s.p. prejednal vec v medziach, ktorých sa odvolateľka domáhala jej preskúmania a dospel k záveru, že jej odvolanie je dôvodné.

Odvolací súd doplnil dokazovanie vykonané súdom prvého stupňa prečítaním lekárskej správy zo dňa 9.10.2006, podľa ktorej Y. F. absolvovala prvú triedu osobitnej školy, potom pre nevzdelanosť bola oslobodená od povinnej školskej dochádzky. Je poberateľkou invalidného dôchodku z mladosti od októbra 1994 a nikde nepracuje. Ďalej z tejto lekárskej správy vyplýva, že od detstva je sledovaná pre duševnú zaostalosť psychiatrom aj psychológom. Zo subjektívneho hľadiska nevie čítať ani

písať, naučila sa podpísať, je nesamostatná a všade potrebuje doprovod, nakupovať sama nechodí, jednoduché jedlá dokáže uvariť, o deti sa jej pomáha postarať druh. Ďalej odvolací súd oboznámil pripojený rozsudok Okresného súdu Lučenec, ktorý menovaná bola pozbavená spôsobilosti na právne úkony a z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že podľa znaleckého posudku č. 24/2015, ktorý vypracovala znalkyňa MUDr. H. Q., znalkyňa z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria, u Y. F., nar. XX.XX.XXXX bola zistená ťažká deteriorácia intelektových funkcií s absentujúcou schopnosťou vštepiť si a vybaviť nové poznatky, tiež výrazné zníženie úrovne percepcie so závažnou poruchou orientácie, narušeným myslením s poruchou chápanosti a neschopnosťou vytvoriť ani len jednotlivé jednoduché úsudky s hlbokým narušením cieľavedome motivovaného plánovaného a účelového konania, ťažký mentálny deficit od narodenia. Tento stav postihnutia psychických funkcií je trvalý, liečbou nezvrátiteľný. Y. F. nie je duševne chorá v zmysle psychózy, jedná sa o duševnú poruchu, táto porucha je trvalá, liečbou neovplyvniteľná, nedokáže sa rozhodovať správne ani v najjednoduchších životných situáciách, je odkázaná na pomoc a opateru inej zdravej osoby a nedoporučuje sa jej doručovať písomnosti v tejto veci.

Na základe takto doplneného dokazovania súd dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné, a to z toho dôvodu, že v zmysle § 38 ods. 2 OZ, je neplatný právny úkon osoby konajúcej v duševnej poruche, ktorá ju robí na tento právny úkon neschopnou. Z pripojeného rozsudku Okresného súdu Lučenec a z jeho odôvodnenia nepochybne vyplýva, že žalovaná bola pozbavená spôsobilosti na právne úkony, pričom zo znaleckého posudku vyplynulo, že u žalovanej ide o duševnú poruchu, ktorá je trvalou, liečbou neovplyvniteľnou, na základe ktorej sa nedokáže rozhodovať správne ani v najjednoduchších životných situáciách. Je evidentné, že touto duševnou trpí od narodenia, a teda v čase uzatvorenia úverovej zmluvy nemohla túto uzavrieť platne tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 37 ods. 1 OZ. Keďže k neplatnosti právneho úkonu došlo už v čase uzavretia zmluvy, t.j. 4.4.2008, potom námietka premlčania tohto nároku je dôvodná, keďže žaloba bola podaná 15.11.2011. Premlčacia doba uplynula 5.4.2011.

Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. V odvolacom konaní žalovaná trovy neuplatnila, tieto tiež nevyčíslila a takisto ani vedľajší účastník, preto im ich náhrada priznaná nebola.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.